

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/178/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214512
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312214512.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave sudkyňou JUDr. Annou Moravovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35807598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grosslingova 4, Bratislava, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal sa voči odporcovi zaplatať majetkovej škody 175.- eur a nemajetkovej ujmy 885,12 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere číslo 1680009 navrhol súdному exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka, povinného: L. P.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo EX 334/2015. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod číslom: 5103 037578.

Navrhovateľ dňa 10.5.2010 podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006, ktorý nerozhodol o podanom návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené exekučným poriadkom. Ako dôkaz označil súdny spis exekučného súdu založený pre exekučné konanie, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal.

Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy. V danom prípade postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Z. z., písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutie o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 euro, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- euro, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- euro. Návrh na zmenu súdneho exekútora podal po strate dôvery k exekútorovi a to najmä pre jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k riadnej a včasnej ochrane oprávnených záujmov navrhovateľa, ktorý mal podozrenie zo vzniku škody na jeho strane. Keďže exekučný súd po podaní návrhu na zmenu súdneho exekútora bol nečinný, musel obdobie nečinnosti prekryvať navrhovateľ svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním exekútora aj ďalších účastných orgánov, a to predpokladalo aktívnu systémovú správu pohľadávky navrhovateľom a to na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- euro.

Celkovo vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučnému súdu sumu 175,- euro. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora dodržal zákonom stanovenú dobu.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Márnym plynutím času bolo reálne ohrozené legitímne očakávanie navrhovateľa, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a nastalo riziko insolvenčného povinného.

Navrhovateľ uviedol aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s vyvolaným zásahom do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, ktorá vyvolala u navrhovateľa, u členov riadiacich orgánov spoločnosti ako aj u jej majiteľov po city frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Časové omeškanie v rozhodnutí exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu sumu 885,12 euro. Výpočet nároku uskutočnil navrhovateľ alikvotným pomerom 55,32 euro za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe doterajšieho rozhodnutia ústavného súdu podľa ktorého, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, aby sa za každý rok poznačený prieťahmi vzťahovala satisfakcia vo výške 20 000 SK t.j. 663,88 euro. Teda 663,88 euro za rok: 12 mesiacov v roku = 55,32 euro za mesiac, v danej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 482 dní. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia poukázal navrhovateľ aj na nálezy ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdmi v civilnom konaní/ Nález ústavného súdu sp. zn.: III ÚS 203/06-25, kde bolo navrhovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000.- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, Nález ústavného súdu sp. zn.: III ÚS 235/04-3, kde bolo navrhovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 30.000.- Sk za zbytočné prieťahy v trvaní jedného roka/.

Navrhovateľ ďalej namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním, nesprávnym úradným postupom, spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11NcC/271/2012-15 zo dňa 29.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci, okrem sudkyne JUDr. Nadeždy Weisovej.

Odporca žiadal návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie nároku na náhrady škody v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Poukázal na zmätočnosť podania, keď v jednotlivých žalobných návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. zmätočne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Ohľadne prieťahov v konaní odporca uviedol, že navrhovateľ neuviedol, ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, odporca mal za to že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené odporcovi dňa 23.04.2012, pričom návrh vo veci samej bol už dňa 27.09.2012 doručený Okresnému súdu, mal za to že ide o predčasne uplatnený nárok.

Odporca ďalej uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov konania, pričom súd v rozhodnutí po zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Odporca pripustil, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej tridsaťdňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, v prípadoch, ak exekučný súd nekonal o návrhu navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V zmysle § 9 ods. 2 Zákona číslo 514/2003 Z.z., súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Podľa názoru odporcu efektívnosť rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zákona číslo 514/2003 Z.z. ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. V tejto súvislosti odporca uviedol, že Ústavný súd SR uznesením zo dňa 3.10.2012, I ÚS 476/2012-12 rozhodoval o sťažnostiach navrhovateľa, pričom konštatoval, že za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. Ústavný súd zastával názor, že doterajšia dĺžka predmetných konaní sama o sebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané

porušenie práv navrhovateľky, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie /m. m. II.ÚS 93/03/.

Odporca ďalej vzniesol námietku premlčania, nakoľko zo skutkových okolností uvádzaným navrhovateľom v návrhoch, v niektorých konaniach k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pre marcom 2009. Ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, lehota na uplatnenie týchto nárokov uplynula pri každom takomto nároku osobitne, a to po troch rokoch od momentu uplynutia 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívali v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajov spojených so stratou času zamestnanca a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov, t. j. v celkovej sume 175,- euro. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považoval odporca za nesprávne a účelové. Odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu, tak ako bola uplatnená, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku škody.

K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že navrhovateľ v návrhu poukázal na viacero ústavných nálezov, kde Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Poskytovaná výška finančného zadosťučinenia nie je automatická, táto podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu a je nesprávne vychádzať z paušálnej sumy 663,88 euro za každý rok prietahov, nakoľko každé prípadové okolnosti sú osobitné. vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom navrhovateľom uvádzané pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keď náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

S prihliadnutím na dobré mravy vzhľadom na uplatnenú nemajetkovú ujmu odporca dal do pozornosti súdu a doložil list Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/R4M/kb D/2010/1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov a práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, či súd poverenie vydá alebo nevydá s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, prípadnej nemajetkovej ujmy a tým nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu.

Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 14C/178/2012-28 zo dňa 03.12.2013 z dôvodu hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie veci ktoré skutkovo spolu súviseli a týkali sa tých istých účastníkov, v zmysle § 112 ods. 1 O. s. p., vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 14C/178/2012, sp.zn. 6C/179/2012, sp.zn. 9C/181/2012, sp.zn. 9C/186/2012, s tým, že uvedené spojené veci budú vedené pod spoločnou sp.zn. 14C/178/2012, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2013.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 6C/179/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 331,92 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Navrhovateľ ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere číslo 4060553 navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka, povinného: C. R.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 1336/2003. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod číslom: 5103 027089.

Navrhovateľ dňa 11.08.2010 podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, ktorý nerozhodol o podanom návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené exekučným poriadkom. Ako dôkaz označil súdny spis exekučného súdu založený pre exekučné konanie, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2NcC/305/2012-19 zo dňa 26.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci okrem sudkyne JUDr. Nadeždy Weisovej.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 9C/181/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 774,48 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Navrhovateľ ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere číslo 8010100 navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka, povinného: D. Y.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridil registráciou exekučnej veci číslo EX 4047/2012. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod číslom: 5103 036680.

Navrhovateľ dňa 11.08.2010 podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, ktorý nerozhodol o podanom návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené exekučným poriadkom. Ako dôkaz označil súdny spis exekučného súdu založený pre exekučné konanie, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9NcC/350/2012 zo dňa 25.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III v Bratislave nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci.

V právnej veci vedenej pod sp. zn. 9C/186/2012 sa navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2012 doručeným súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 331,92 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Navrhovateľ ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere číslo 3130047 navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka, povinného: P. Q.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridil registráciou exekučnej veci číslo EX 742/2004. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod číslom: 5103 032335.

Navrhovateľ dňa 11.08.2010 podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, ktorý nerozhodol o podanom návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené exekučným poriadkom. Ako dôkaz označil súdny spis exekučného súdu založený pre exekučné konanie, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3NcC/351/2012-14 zo dňa 24.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.11.2015, pričom podaním doručeným súdu dňa 23.11.2015 navrhovateľ navrhol prerušiť konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/178/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednáváním veci. Navrhovateľ v zastúpení svojím právnym zástupcom návrh na prerušenia konania z dôvodu podanej ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky odôvodnil tým, že navrhovateľovi boli doručené uznesenia Krajského súdu v Bratislave o tom, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú z prejednávania veci vylúčení. Navrhovateľ však s týmito rozhodnutiami Krajského

súdu v Bratislave zásadne nesúhlasí a má za to, že sú objektívne dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III. Rozhodnutia krajského súdu hodnotí sťažovateľ ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho základných práv, konkrétne: základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom; základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Z dôvodu dosiahnutia ochrany vyššie označených práv podal navrhovateľ sťažnosť na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR, v konaní o ktorej sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť (či došlo k porušeniu základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR uzneseniami krajského súdu) a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a preto sú dané dôvody na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1, písm. b) O.s.p. a ust. § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p..

Predmetným podaním navrhovateľ zároveň navrhol prerušiť konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/178/2012 aj z dôvodu konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Navrhovateľ v zastúpení svojím právnym zástupcom návrh na prerušenie konania odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľke na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane odporcov v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v 2. rade: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa - HOOS, P.O.Box 13, Bratislava, IČO: 42 176 778. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07. 10. 2013 v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol predložiť odporca v 1. rade - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Odporca v 1. rade navrhol predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie nasledovné prejudiciálne otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?
2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť navrhovateľky a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu ?
3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením ?
4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody ?

Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má podľa tvrdenia navrhovateľa pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie budú Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v predmetnom konaní a konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, navrhovateľ má za to, že je daný dôvod v zmysle § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p. na prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/121/2012 až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Podľa § 109 ods. 1, písm. b) veta prvá O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam, pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd je toho názoru, že na posúdenie toho, či sú splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia v tomto konaní, nie je potrebné vyčkať do ukončenia konania o sťažnosti navrhovateľa podanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky, nakoľko o vznesených námietkach zaujatosti zákonného sudcu, namietaných navrhovateľom v jednotlivých návrhoch na začatie konania, bolo právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave ako nadriadeným orgánom postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. tak, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III vrátane vo veci konajúcej zákonnej sudkyne nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v spornej veci. Taktiež nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že na Ústavnom súde SR prebieha konanie v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keď v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá dopad na posúdenie nároku navrhovateľa z hmotnoprávnej stránky, t.j. nejde o prejudiciálnu otázku, od vyriešenia ktorej priamo závisí výsledok sporu.

Zároveň je súd toho názoru, že nebol preukázaný dôvod na prerušenie konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/178/2012 podľa § 109 ods. 1, písm. c) O.s.p. z dôvodu konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Navrhovateľ žiadnym spôsobom súdu nepreukázal svoje tvrdenie, že Súdny dvor Európskej únie boli predložené na zodpovedanie prejudiciálne otázky formulované v predmetnom návrhu na prerušenie konania v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje ten fakt, že v predmetnom konaní sp. zn. 7C/6/2010 samotná navrhovateľka podala odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 07.10.2013, sp. zn. 7C/6/2010, ktorým bolo rozhodnuté o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol predložiť odporca v 1. rade - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, a teda konanie o prejudiciálnych otázkach sa tak pred Súdny dvorom Európskej únie ešte ani nezačalo. Zároveň mal súd za to, že prípadné rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie nemôže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/178/2012, nakoľko predmetom tohto konania je nárok navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy voči odporcovi spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o zmenu súdneho exekútora. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 je však náhrada škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého nároku sa domáha navrhovateľka, ktorá nie je účastníčkou konania sp. zn. 14C/178/2012. V predmetnom konaní sp. zn. 7C/6/2010 síce vystupujú na strane odporcov účastníci, ktorí sú účastníkmi konania vedeného pod sp. zn. 14C/178/2012, avšak vzhľadom na predmet konania, ktorý nesúvisí s predmetom konania sp. zn. 14C/178/2012, súd nepovažoval zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok za významné pre rozhodnutie vo veci vedenej v konaní pod sp. zn. 14C/178/2012.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, že nevyhovел návrhu na prerušenie konania, nakoľko podľa názoru súdu nie sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1, písm. b) veta prvá O.s.p. a ani v zmysle § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p..

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.11.2015, na ktoré sa právny zástupca navrhovateľa nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, žiadal o odročenie pojednávania na neurčito z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a dňa 23.11.2015 podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania pričom zotrval na svojom písomnom vyjadrení a žiadal návrh zamietnuť.

V danom prípade boli splnené všetky predpoklady na prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov, súd prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy, podľa § 101 ods. 2 O.s.p. V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva konať pred súdom /Uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 116/93/ a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Súd neodňal účastníkovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti zbavili tým, že sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli na pojednávanie

včas predvolaní viac ako päť dní pred termínom pojednávania, podľa § 115 ods. 2 O. s. p. a tým si účastníci sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné práva a oprávnené záujmy. Súd poskytol účastníkom, ich zástupcom reálnu možnosť chrániť svoje práva a oprávnené záujmy, túto možnosť nevyžili a takéto správanie zákonodarca nedovoľuje.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s jednotlivými návrhmi ktoré boli spojené na spoločné konanie, s vyjadrením odporcu k podaným návrhom navrhovateľa, obsahom pripojených exekučných spisov, listom Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST /A3/RM/kb/D/2010 1360 a zistil nasledovný skutkový stav.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 34Er/1083/2003 /6C/179/2012/ súd zistil, že Pohotovosť, s.r.o. Bratislava ako oprávnený podal dňa 14.05.2003 na Exekútorskom úrade v Šali, u súdneho exekútora Dr. Ľubomír Pekár návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: C. R., na vymożenie peňažného plnenia vo výške 8 580,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 1336/2003.

Dňa 26.05.2003 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 34 Er 1083/2003. Dňa 05.06.2003 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 027089 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. 42Rob/35/02-5 zo dňa 10.06.2002.

Dňa 23.11.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, následne dňa 15.1.2010. Uznesením č. k. 34Er 1083/2003-14 zo dňa 09.06.2011 súd návrhu oprávneného vyhovel

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36 Er 1444/2005/ 9C/181/2012 súd zistil, že Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako oprávnený podal dňa 06.09.2005 na Exekútorskom úrade v Košiciach, u súdneho exekútora Ing. Bc. Karol Mihaál návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: D. Y., na vymożenie peňažného plnenia vo výške 11 900,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 1653/05.

Dňa 12.09.2005 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36 Er 1444/2005. Dňa 20.09.2005 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 036680 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. Rob 2597/02 zo dňa 26.03.2002.

Dňa 22.11.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora. Uznesením č. k. 36Er 1444/2005-11 zo dňa 10.02.2012 súd návrhu oprávneného vyhovel, v uvedenej výrokovej časti nadobudlo uznesenie právoplatnosť dňa 26.04.2012.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36 Er 1099/2004 /9C/186/2012 súd zistil, že Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako oprávnený podal dňa 06.08.2004 na Exekútorskom úrade v Považskej Bystrici, u súdneho exekútora Mgr. Mária Krasňanová návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: P. Q., na vymożenie peňažného plnenia vo výške 13 680,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 742/2004.

Dňa 11.08.2004 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36 Er 1099/2004. Dňa 18.08.2004 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 032335 na základe vykonateľného exekučného titulu, Rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k.28Cb/365/2002-35 zo dňa 11.02.2004.

Dňa 23.11.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, následne súd vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a o zaslanie exekučného spisu, ktorý bol doručený súdu dňa 23.05.2011. Uznesením č. k. 36Er 1099/2004-13 zo dňa 07.05.2011 súd návrhu oprávneného vyhovel.

Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z .z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje

a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,

b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,

c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zák., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím

d) nesprávnym úradným postupom

Podľa § 3 ods. 2 cit. zák., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm.a/ cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ,ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods.1 cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods.2 cit. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zák., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zák., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods.2 cit. zák., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods.3 cit. zák., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods.5 cit. zák., žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 18 ods.2, cit. zák., náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3, cit. zák., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 19 ods.1 cit. zák., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 cit. zák., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 cit. zák., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 36 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 36 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 41 ods.1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods.2, Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená

oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods.6 Zák. č. 233/1995 Z. z./ Exekučného poriadku účinného do 31.08.2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 prechodných a záverečných ustanovení Exekučného poriadku účinných od 01.09.2005, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 prechodných a záverečných ustanovení Exekučného poriadku účinných od 01.09.2005, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci súd posudzoval podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívna, bez ohľadu na zavinenie ktorej sa nemožno zbaviť. Pre vznik zodpovednosti sa vyžaduje podľa súdnej praxe splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, základ nároku na náhradu škody nie je daný.

Zákon nedefinuje nesprávny úradný postup, z obsahu tohto pojmu vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 ods. 1 cit. zák., ide o podmienku pre uplatnenie nároku na náhradu škody v konaní pred súdom.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 boli doručené odporcovi dňa 23.4.2012. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má obligatórny charakter podľa ktorého nárok na náhradu škody na súde nie je možné uplatniť skôr než uplynie šesťmesačná lehota od uplatnenia nároku poškodeným pred príslušným orgánom, neúspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je predpokladom uplatneného nároku na súde.

Navrhovateľ podal návrhy na tunajší dňa 27.9.2012, teda pred uplynutím šesť mesačnej lehoty od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odporca neuznal nárok navrhovateľa čo vyplynulo z vyjadrenia odporcu, do šiestich mesiacov od podania žiadosti neuspokojil nárok na náhradu škody ,preto mal súd za to ,že šesťmesačná lehota v čase rozhodovania súdu uplynula , návrh nemožno považovať za predčasne podaný a preto je daná právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v súdnom exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote.

Z obsahu pripojených exekučných spisov mal súd preukázať, že exekučné konania sa začali pred 01.09.2005.

V danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie §44 ods. 6 Zák.č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Vyššie uvedená právna norma neustanovovala povinnosť exekučnému súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora

ako tvrdil navrhovateľ, k tomuto došlo až s účinnosťou od 01.09.2005 s poukazom na § 238 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z., konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005 ak ods. 2 neustanovuje inak. Ustanovenie § 238 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, avšak s výnimkou ustanovenia §44 ods.7 Exekučného poriadku.

Súd s poukazom na uvedené dôvody nemal preukázaný nesprávny úradný postup /existenciu prieťahov v predmetných exekučných konaniach/ ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Súd ďalej navyše uvádza, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného ústavou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR /II.ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III ÚS 59/05/. Pojem zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods.2 ústavy SR./ I ÚS 63/00/. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená v zmysle platnej judikatúry automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Pri posudzovaní nároku na náhradu škody z dôvodu existencie prieťahov v súdnom konaní, môže súd vychádzať len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následky prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

V súdnom spise sa ani nenachádza sťažnosť oprávneného na prieťahy v konaní. Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 03.10.2012, I.ÚS 476/2012-12 rozhodoval o sťažnostiach navrhovateľa, pričom konštatoval, že doterajšia dĺžka predmetných konaní sama o sebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľky, resp. že doba konaní vedených okresným súdom zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva sťažovateľky podľa čl.48 ods.2 Ústavy SR, resp. práva podľa čl.6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie /m.m. II.ÚS 93/03/. Súd nie je oprávnený v konaní o náhradu škody preskúmať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, alebo predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov, všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného prístupu v súdnictve.

Námietku navrhovateľa, že postupom súdu bol vystavený riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania súd uvádza, že exekútor môže začať vykonávať exekúciu udelením poverenia súdu na jej vykonanie. Súd po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, ktorý bol oprávnený vykonávať exekúciu a preto zmena exekútora nemala ani bezprostredný vplyv na povinného. Pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, preto v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemôže len z titulu uvedenej procesnej nesprávnosti bez ďalšieho, zodpovedať za všetko čo nastalo v čase po uplynutí primeranej lehoty, v ktorej mal súd rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia a nemohlo ani dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody vo výške 175.- eur predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období , ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutie o ňom z dôvodu, že poškodený vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70.- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40.- eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50.- euro, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15.-euro.

Škoda je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu.

Navrhovateľ v konaní skutočnú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré podľa neho uplynulo súdu ničím nepreukázal.

Navrhovateľ vo vzťahu k celému uplatnenému nároku na náhradu škody nepreukázal priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť, medzi škodou a konaním exekučného súdu, nakoľko vzťah príčiny a následku musí byť podľa súdnej praxe priamy, bezprostredný, neprerušovaný nestačí ak je sprostredkovaný. Navrhovateľ k svojej činnosti využíva informačný systém na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému a udržiavanie systému patrí do podnikateľskej činnosti, ktorú musí navrhovateľ vykonávať. Nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel vymáhať pohľadávku formou exekúcie, ide o náklady, ktoré by bolo možné zahrnúť do náhrady trov exekúcie. Súd mal za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ani výšku škody v zmysle § 17 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v jednotlivých konaniach ktoré boli spojené v predmetnej veci vo výške 885,12 eur, 331,92 eur, 774,48 eur a 331,92 eur a to alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, nakoľko podľa jeho názoru bol v danej veci exekučný súd bezdôvodne nečinný. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z analógie Ústavného súdu SR, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000.- Sk, t.j. 660.- eur /660,- eur :12= 55 eur/.

Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak podľa § 17 ods.2 Zák. č. 514/2003 Z. z.

Súd poukazuje na judikatúru podľa ktorej odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo./rozsudok NS ČR sp. zn. 30 Cdo 675/2011/.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že postup súdu nevykazoval znaky zbytočných prieťahov ako je vyššie uvedené, tvrdenie navrhovateľa v podanom návrhu, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný je navyše nepravdivé.

Navrhovateľ v konaní pri uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť, ide o všeobecne známe riziká ktoré sú i rizikom podnikateľského subjektu. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch a preto nie je možné vychádzať z paušálnej sumy pri uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie zhodnotením dôkazov jednotlivo ako aj v ich súvislosti s prihliadnutím na všetko čo vyšlo za konania najavo, mal súd preukázané, že v danej veci neboli splnené všetky zákonné podmienky uplatneného nároku navrhovateľom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení návrh v celom rozsahu zamietol.

O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa §142 ods. 1 O.s.p., podľa zásady zodpovednosti za výsledok sporu. Odporca mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania si neuplatnil, z obsahu spisu súd zistil, že odporcovi nevznikla náhrada trov konania, preto odporcovi náhradu trov konania oproti navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.